

erhverve en saadan Rente af 4 pCt., kan være fuldstændigt betryggende for en Anstalt af den Natur. Dette troer jeg idetmindste ikke er frit for at være betænkeligt. Naar man nu dernæst seer hen til den anden Factor, nemlig Bestemmelsen af Tarifen, saa er det jo ganske sikkert, at man ikke længere befinder sig fuldstændigt i det Uklare. Sidst blev det ved Lovforslaget forbeholdt, at Finansministeren skulde lade udarbejde de Tarifer, som skulde gjælde for de forskjellige Arter af Forsikringer, det vil sige, det var naturligvis Bestyrelsen, der nærmest skulde udarbejde dem, men det var Finansministeren, som skulde billige dem, eller som det hedder paa det nye Dansk, godkjende dem. Nu findes denne Bestemmelse jo ikke i Lovforslaget, nu er her virkelig givet det Grundlag, paa hvilket Tariferne ville være at bygge; nu er det sagt, at Dødelighedstavernene, som til Syvende og Sidst er det, som Alt kommer an paa, skulle tilvejebringes paa en nærmere betegnet Maade; og forsaavidt denne Betegnelse er fuldkommen klar og ikke kan være Gjenstand for nogenformelt Tvivl, saa maa det indrømmes, hvad der staaer i Motiverne, at alt det, der endnu staaer tilbage, vil fremkomme ved en simpel Regningsoperation, og at man da maa kunne sige: Saa er det Hele fuldstændigt bestemt, idet Regningen med fuldkommen Sikkerhed kan antages at ville blive gennemført paa rigtig Maade. Men det er ikke saaledes; thi naar man betragter Udtrykene, vil man see, at der deri er noget Vagt. Der staaer saaledes i § 13, at Tariferne skulle være begrundede paa den Leveandsynlighed, der fremgaaer af Erfaringer, der ere indsamlede i danske Forsikringsanstalter i de sidste 30 Aar. Det er dog et noget vagt Udtryk; det er et Udtryk, som kan være Gjenstand for en temmelig vid Fortolkning, og naar man nøie gennemlæser Motiverne, seer man, at man selv i dette Dieblif ingenlunde er paa det Nene med, hvilken Art af Forsikringsanstalter der menes, og i hvilken Udstrækning man agter at gjøre Brug af deres Erfaringer. Man vil ganske vist nærmest tænke paa den i den tilsvarende Anstalt i de forløbne 27 Aar erhvervede Erfaring; men, som det saa oplyses, ere disse

Erfaringer ikke i alle Punkter tilstrækkelige; der maa altsaa søges et Supplement for at kunne udfylde Lacunerne, og der omtales saa en særlig Anstalt. Man vil nemlig see, at der er foretaget en Døggjørelse af den Dødelighed, som har viist sig imellem de Forsikrede i den nu ophævede „Forsikringsforening for Børnepligtige“, og at denne Døggjørelse har givet en meget brugbar Række af Dødeligheds-Quotienter op til 22 Aars Alderen, som muligvis kan finde praktisk Anvendelse nærmest maaskee til Bestemmelse af de Dødelighedsforhold, der skulle lægges til Grund for Forsørgede af Mandkønnet. Her sees altsaa, at der idetmindste paa dette Sted formeentlig endnu er Usikkerhed tilstede. Der vil jo vistnok vise sig flere andre Punkter, hvor man vil være nødvungen til søge en Veiledning i Andet end de foreliggende Erfaringer for de tidligere Anstalter, og overhovedet vil man see, at det ikke er saa ganske simpelt, som Loven siger, at bygge paa disse Erfaringer, idet de Anstalter, som man vil lægge til Grund for Tarifens Beregning, ganske sikkert give et bestemt og utvivlsomt Grundlag, men dette dog af selve Bestyrelsen kjendes for ikke at være fuldkommen tilstrækkeligt; og af den Grund har man da været nødsaget til at gaac til en mere udstrakt Betegnelse. Seg maa virkelig finde, at den Forbring, der sidst stilledes, hører til dem, som det maa anses for nødvendigt at faae fyldestgjort; idetmindste kan jeg for mit Vedkommende ikke betragte det som Andet end i højeste Grad naturligt, at ved Vedtagelsen af en Lov af denne Art maa hele Tarifen foreligge fuldstændigt udarbejdet, og derhos tillige en fuldstændig Bedømmelse af de udarbejdede Enkeltheder ved de særligt Sagkyndige, som have haft med Sagen at gjøre; vi maae see, hvorledes de have dømt derom, og hvilke Punkter de have troet kunde gjøres til Gjenstand for Tvivl, og med hvilken Grund man derfor kan antage, at man vil kunne sætte sig ud over disse Tvivl. Dette er, forekommer det mig, en Hovedanke, at for at fremklynde Lovens Forelæggelse i den nærværende Session, har man givet Afkald paa den Bestemthed i Loven, som maatte anses at være hensigts-